

det rette Udspring og udfolde den rette Virksomhed, men ikke risikeres, at der bliver et Kapløb af umodne private Skoler om at naa frem til Delagtighed i Statstilskuddet. Man har i den Henseende ikke nogen absolut Garanti deri, at der stilles visse Betingelser. Der vil være Tilfælde, hvor disse Betingelser, hvis Overholdelse beror paa Skole-direktionernes Skøn, forholdsvis let ville kunne omgaaes. Derfor har jeg ønsket at være Medforslagsstiller til Vædringsforslag Nr. 81 om et Statstilskud til de private Skoler og til Vædringsforslag Nr. 92, som begrænser dette Tilskud til 30,000 Kr. aarlig, beregnet efter det nuværende Antal af Elever i saadanne Skoler. Skulde det vise sig, at Udviklingen efterhaanden gør denne Sum for ringe, mener jeg, at man paa Finansloven vil have Midler til at komme de naturlige Krav i Møde; men jeg vil nødig være med til en Ordning af Tilskuddet, der kan forcere de private Skoler frem paa en usund Maade, saa at de ikke længer komme til at gøre Gavn i Befolkningen, men kun til at virke som uheldige Konkurrenter til de offentlige Skoler.

Endelig vil jeg gerne sige et Par Ord om §§ 22 og 23, som jeg har været med til at foreslaa udstemte. Ministerens Forslag gaar ud fra det ønskelige i, at Skolekyndigheden var repræsenteret i Ministeriet. Idet jeg stemmer mod de nævnte Paragraffer, stemmer jeg paa ingen Maade mod den Tanke, der ligger til Grund for dem. Jeg anser det ogsaa for en ganske naturlig Sag, at Skolekyndigheden er repræsenteret i Undervisningsministeriet. Jeg haaber, at denne Sag — naar den Vej, der her er antydet, viser sig ufremkommelig, idet jeg nemlig tror, at den er upraktisk — vil blive taget op til fornøjet Overvejelse, saaledes at Sagen selv ikke er dødt, fordi disse Paragraffer udstemmes, men ved en senere Lejlighed kommer frem paa et naturligere Grundlag og særlig uden at true med at faa saa store Dimensioner ogsaa i økonomisk Henseende, som de to Paragraffer i Lovforslaget antyde.

Sige over for det ærede Medlem for Bogenfæ (Mr. Nielsen) kan jeg ikke andet end udtale min Taknemmelighed for de varme Ord, i hvilke han paakaldte det sproglige Udvalgs Virksomhed lige overfor Bøve, som ere under Udarbejdelse. Jeg synes blot, at han nærmest gør det Udvalg, her har været nedsat, nogen Uret; det har jo ikke ført sit Foretagende til Ende endnu. At dømme det i dette Øjeblik forekommer mig ligesaa uretfærdigt som at bebrejde en Smedker, der staar og høvler paa sit Brædt, at der endnu er

Steder, hvor der er Fliser og Spaaner, og at den hele Flade ikke er saa glat, som den kunde blive. Jeg tror, at en saadan Smedker vilde svare: Vent lidt, min Ven, vær ikke saa utaalmodig, vent, til jeg er færdig, og bedøm saa Smedkeren efter hans fuldbendte Arbejde.

Leth-Spensen: Naar man ser paa det Arbejde, som her foreligger fra Udvalgets Haand, faar man først det Indtryk, at Udvalget har været meget flittigt — der er jo ikke saa lille et Antal Vædringer — og samtidig faar man det Indtryk, at Udvalgets enkelte Medlemmer have været ualmindelig samvittighedsfulde. Der er meget saa Medlemmer i Udvalget, som ikke paa et eller andet Punkt have følt deres Samvittighed besværet ved at følge de respektive Flertal eller Mindretal, man ellers hører til. Paa Afstand kan det jo tage sig ret godt ud, saaledes som disse Vædringer ere slyngede mellem hverandre i en ret kunstnerisk Orden, det kan jo se baade kunstnerisk og flittigt ud; men for os, som skulle finde vort Standpunkt ved Afstemningen, er det ikke saa rart, det er et ret betydeligt Arbejde at gaa det igennem. Og man kan ikke nøjes med at gaa de enkelte Vædringer og Paragraffer igennem; thi gør man kun det, kan man komme til at stemme for noget et Sted, som er i Modstrid med noget, man stemmer for et andet Sted i Loven. Man kunde saaledes maaske faa et Produkt vedtaget her ved anden Behandling, hvis enkelte Dele vare i Modstrid med hinanden. Man har da ikke anden Vej at gaa, forekommer det mig, end at udsøge sig et eller andet Medlem, som man — naturligvis efter grundig Overvejelse — tror at kunne være enig med, og saa udpege ham som et Slags Fyrtaarn, som man kan følge efter paa den Sejlads gennem de mange Vædringer, som Udvalget har indbudt os paa. Jeg har ogsaa gjort det, idet jeg har brugt den ærede Ordfører som et Slags Fyrtaarn for mig. Han har jo foruden at være en fornuftig Mand og et anset Medlem af vort Parti i alle Tilfælde tillige den Fordel at staa sammen med et Flertal, selvom dette Flertal kan have et lidt forskelligt Udseende. Der er jo noget vist harmonikaagtigt ved dette Flertal, saaledes at det kan trækkes ud og ind efter Omstændighederne. Men ikke bestomindre har den ærede Ordfører jo et Flertal for sig, og jeg har derfor, baade fordi jeg fandt det fornuftigt, og fordi jeg gerne vil være en loyal Partifælle, fulgt den ærede Ordfører. Det har jeg ogsaa saa vidt muligt gjort helt igennem; men nu er der netop et enkelt